Tc 053_11

Δέντρο έχω στην αυλή μου
δεν το ξέρω τι λ’ιο είναι
δεν το ξέρω τι λ’ιο είναι
πράσινα ήταν τα φυλλάκια τ’
πράσινα ήταν τα φυλλάκια τ’
κι αργυρά τα κλωναράκια τ’
κι αργυρά τα κλωναράκια τ’
κόρη κάθεται στη ρίζα
κόρη κάθεται στη ρίζα
γαϊτάν’ μαργαριτάρι πλέχει
γαϊτάν’ μαργαριτάρι πλέχει
νερ, και ποιόνα θα του δώσει
νερ και ποιόνα θα του δώσει
θα του δώσει του Μανώλη
θα του δώσει του Μανώλη του
Μανώλη του μπιρζουγιάνη
του Μανώλ’ του μπιρζουγιάνη[1]
που φουράει λαχούρ’ ζωνάρι.

[1] Μπιζιριάνης ή μπεζιριάνης: από το τουρκικό beziğrıan = έμπορος, γυρολόγος